

Με τὴν κακὴν μου παλαίων μοῖραν,
Τὴν ἀνθρωπίνην ἔθραυσα λύραν.
Χάρις πλὴν θεία ἄλλην μοῖ διδίδει
Ἄρθαρτον ἤδη.

Λαβε τὴν λύραν τὴν αἰωνίαν
Χύνουσα, φίλη, τὴν ἁρμονίαν.
Ἐν ἄστρον ἄλλα τοῦ Παραδείσου
Εἶν ἡ μορφή σου.

Ἔρως, καὶ Πίστις, καὶ ἐλπίς ἄγία
Ψάλλει τῶν Ἀστρῶν ἡ μελωδία,
Κ' ἡμεῖς ἐπάνω λαμπροῦ Ἀστέρος
— Θεὸς καὶ Ἔρως. —

Γ. Χ. Ζαλοκώστας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ.

(Δομάτιον)

Εἰς τῆς ζωῆς τὰ χαίνοντα πελάγη ἐνῶ πλέει,
Υπὸ νεφώδη οὐρανὸν, τὸ ἱερόν σου πλοῖον,
Ὅποταν κλυδωνίζεται ὑπὸ πνοῶν ἀγρίων,
ὦ Κοινωνία, καὶ πικρὸν τὸ δάκρυ σου ἐκρέη,

ὦ! θάρρει, καὶ οἱ λαίλαπες ποιεῖ οἱ θυμαλέοι
Δέν τὸ κανταποτίζουσι. Ξανθαὶ μορφαὶ παιδίων
ὦς Χερουβὶμ ἐμφαίνονται ἐπὶ τῶν καταρτίων,
Καὶ χρύστινον μειδίαμα τὸ πρόσωπόν των πνέει.

ὦ θάρρει, μήτερ! τὸν Θεὸν ἄς εὐλογῇ ἡ ψυχὴ σου!
Ἐνόσω εἰς τὸ στήθος σου σκιρτῶσιν ἄγνὰ βρέφη,
Καὶ τῆς θρησκείας ἡ ἀκτίς τὸ μέτωπόν σου στέφει,

Θά σιωπᾷ ἡ καταιγὶς, καὶ αὖρα παραδείσου
Θά πνέῃ καὶ πρὸς ἀσφαλῆ λιμένα θέλει στρέφει
Τὸ πλοῖόν σου, καταφρονοῦν τὰ θυελλώδη νέφη!

Χ. Α. Παρμενίδης.

ΑΣΜΑΤΙΟΝ.

Εἰς τὸν θάνατον τῆς Κ. Α. Ε'.

* — Ἀπέπτη ἡ ψυχὴ της,
* Καθὼς ἀρίπταται ἡ φλόξ καθὼς τρεποῦν οἱ πόθοι *

Ἄ. Ρ. Ρ. (Λαοπλάνας).

Μόλις ὠσφράνθη Τοῦ δίου τάνθη,
Κ' εὐθὺς ἀπέπτ' εἰς ἄλλην ζωὴν,

Καὶ ἐμαράνθη, ὦς ἡ οἶανθη,
Ἀπὸ θανάτου ψυχρὰν πνοήν.
Ὡραῖα ἦτον, Καὶ τῶν Χαρίτων
Σύντροπον φίλην θά τὴν ἰθάρρεις.
Οὐδ' ἡ μορφή των ἐκείνης κρείττων
Οὐδ' ἡ ἀμίμητος αὐτῶν χάρις.
Λευκά δ' ἐφόρει, Καὶ εἰς τὰ ὄρη
Τὴν κόμην ἐπλεκε μεῖναι ἰαρχίσσους. . .
— Πλὴν τώρα χῶρει, ὦ φίλη κόρη,
Πρὸς τῶν μακάρων τὰς θείας νήτους.
Ἡμᾶς ἀφίνεις Ἐν μέσῳ θίνης
Δεινῶν ἀμέτρων καὶ συμφορῶν,
Μετὰ μυστήνης Ἐν ᾧ πρασίνης
Σὺ εἰς Ἀγγέλων παίζεις χορόν.
Γογγίζον κῦμα Λούει τὸ μνήμα,
Ὅπου τὸ σῶμα κεῖται τὸ σόν.
Καί, πένθους θῦμα, Πλανῶ τὸ δῆμα,
Πρὸς τὸν ἀμάραντόν του κιστόν.

Δημ. Ε. Β. *

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ. Γάλλος τις ὀνό-
ματι Δορκὲ εἰσῆλθε πρὸ τινων μηνῶν εἰς τὸ ἐργα-
στήριον λεπτοουργοῦ τινος, καθ' ἣν στιγμὴν ἀπετε-
λείωσεν αὐτός ὡραῖον νεκροκράδδατον ἐκ ξύλου δρυῖος.

— Ἀ! εἶπεν ὁ εἰσελθὼν τὴν ὡραῖον σκεῦος! ἀ-
ξιολόγα θά κοιμᾶται κανεῖς ἐκεῖ μέσα.

— Εἰς σέ ἀπόκειται ν' ἀποκτήσης ἂν θέλῃς ἑ-
μοῖον.

— Εὐχαρίστως, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος.

Καὶ ὁ λεπτοουργὸς ἔλαβεν ἀμέσως τὸ μέτρον του.

Μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ φερέτρον, ὁ μὲν λε-
πτοουργὸς εἰδοποίησε τὸν Δορκὲ νὰ πληρώσῃ τεσσα-
ράκοντα φράγκα, καὶ νὰ λάβῃ τὸ παραγγελθέν σκεῦος,
οὗτος δὲ δὲν ἐνέδιδε, λέγων ὅτι εἶχεν ἀπλῶς ἀστει-
ευθῆ.

Ὁ λεπτοουργὸς κατέφυγε τότε εἰς τὸ δικαστήριον,
τὸ ὁποῖον κατεδίκασε τὸν Δορκὲ νὰ λάβῃ τὸ φέρετρον,
καὶ νὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴν αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ παρέ-
λευσιν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ὡς ἐζήτησεν ὁ κατα-
δικασθεὶς.

Ἔως ἐδῶ δὲν ὑπάρχει τίποτε παράδοξον ἀλλὰ
τὴν παραμονὴν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἦτοι τὴν
τριακοστὴν ἐνάτην ἡμέραν, ὁ Δορκὲ ἀπέθανεν, καὶ
οἱ κληρονόμοι του ἐπλήρωσαν τὸν νεκροκράδδατον
καὶ τὸν ἐθαψαν ἐντὸς αὐτοῦ.

ΝΕΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΚΟΛΥΜΒΗΜΑΤΟΣ. Τὴν 2. τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ἐγένετο ἐν Παρισίοις, ἐπὶ τοῦ Σηκουάνα, δοκιμὴ νέας τινὸς μηχανῆς κολυμβήματος ὀνομαζομένης ὁ κωπηλάτης, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου. Πλήθος ἀπειρον περιέργων εἶχον συρρέουσι διὰ νὰ θαυμάσωσι τὴν νέαν αὐτὴν καὶ παραδοξὸν ἐφεύρεσιν· ἐξ ἀνθρώποι περιεπάτουν ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἐκάπνιζον σίγαρά ὡς ἂν περιεφέροντο ἐντὸς κήπων, καὶ ποτὲ μὲν ἔμεναν ἀκίνητοι, ποτὲ δὲ ἐτρέποντο ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά καὶ ἐναλλάξ, καὶ ἄλλοτε ἀνιβαίνουν τὸν ποταμὸν.

Ὁ ἐφευρέτης, Κ. Δανδουράν, ἰστάμενος ἐπὶ τῆς πλώρας τοῦ ὑποβρυχίου σκαφιδίου, ἐδίδοε διαταγὰς, διὰ σημείων ἀδιοράτων, οἱ δὲ κολυμβηταὶ ἐνήργουν αὐτὰς μὲ ἀκρίδειαν καὶ πειθαρχίαν στρατιωτικὴν.

Οἱ μῦθοι λοιπὸν τοῦ ποιητῶν ἐμελλον νὰ ἀναδειχθῶσι κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον ἀληθεῖς. Τοῦ λοιποῦ θέλομεν περιδιαβάξαι ἐντὸς τοῦ Ὠκεανοῦ, θέλομεν κατοικεῖ καὶ κοιμᾶσθαι, καὶ θέλομεν μάχεσθαι ἢ καὶ εὐθυμεῖ ἐντὸς αὐτοῦ!

Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν, αἱ κολυμβηταὶ μας θέλουσι πλεύσει ἀπὸ Παρισίων εἰς Σαιν Ελίου.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΑΓΡΑ. Χωρικός τις Γάλλος ἠθέλησεν ἐσχάτως νὰ ζωγράφῃ σκύμους λύκου. Ἐφαντάσθη λοιπὸν νὰ μιμηθῇ τὴν φωνὴν δι' ἣς τοὺς προτκαλοῦσιν αἱ μητέρες αὐτῶν ὅταν τις πρόκειται νὰ τοὺς θρέψωσι. Φαίνεται δὲ ὅτι ἐπέτυχε τοσοῦτον ἢ μίμησις ὥστε ἐξ λυκιδαῖς, ἐξεληθόντες τῆς φωλεᾶς τῶν, ἦλθεν πρὸς αὐτόν. Καὶ οἱ μὲν τρεῖς συνειρφύθησαν, οἱ δὲ ἄλλοι τρεῖς ἀνεχώρησαν.

Ὁ χωρικός, θαλὼν ἐντὸς σίκακος τὴν θήρην του, ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια. Τὴν ἐπιούσαν, ἐπιστρέφων ἀπὸ τοῦ μέρους ὅπου εἶχαν ὑπάγει, ἠπόρησεν ἰδὼν τὴν μητέρα τῶν τριῶν σκύμων ἐξερχομένην ἀπὸ τὴν οἰκίαν του. Φαίνεται ὅτι, ἀσπρηνθεῖσα τὴν οὐδὸν δι' ἣς εἶχαν διαβιβάσθῃ τὰ μικρὰ της, μετέβη εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἦταν διὰ νὰ τὰ γαλακτοτροφῇ. Ἀλλὰ, τὸ πλέον περιέργον, εἶχε συμπαραλάβει μετ' αὐτῆς καὶ τὰ ἄλλα τρία τέκνα της, ἅτινα, εὐρόντα τοὺς ἀδελφούς των, ἀνεπαύθησαν πλησίον αὐτῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ χωρικός ἔγεινε κύριος καὶ τῶν ἐξ μικρῶν λύκων.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ.

Τὴν 24 Ἰουνίου συνειθίζομεν νὰ πανηγυρίζωμεν τὸ γενέθλιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ δι' ἐξωτερικῶν τελετῶν, τῶν ὁποίων ἡ καταγωγὴ ὀφείλεται θεοπαίως εἰς τὰς ἀσχαίας θρησκείας. Αἱ δύο χωριώτεροι τὰς ὁποίας ἡμεῖς γνωρίζομεν εἶναι ἡ τῆς Κληδόνας, καὶ ἡ τῆς Ἀψιδας τῶν Πυρῶν.

Τὸ παιγνίδιον τοῦ Ἀλφιδάνα ἢ τῆς Κληδῶν ὅπως ἔλεγον οἱ Ἕλληνες ἐννοοῦντες διὰ τῆς λέξεως αὐτῆς

τοὺς οἰωνοὺς ἢ τὰς μαντείας, χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ προλέγῃ πρὸς τοὺς χρηστηριαζομένους τὴν τύχην αὐτῶν. Ὅλοι ἐμάθεμεν ἐξ αὐτῆς τῆς βρεφικῆς ἡλικίας πῶς παίζεται. Ἐκαστος τῶν συμπαικτόρων βάλλει τὴν παραμονὴν τῆς ἐορτῆς ἐντὸς ἀγγείου πλήρους ὕδατος δακτυλίδιον ἢ ἄλλο τι σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἀνασύρει τις τὴν ἐπιούσαν παρουσίᾳ καὶ τῶν ἄλλων, λέγων συγχρόνως στίχους ἢ ἄλλας φράσεις, ἐξ ὧν μαντεύεται ἡ τύχη ἐκείνου εἰς ὃν ἀνήκει τὸ ἐκβαλλόμενον.

Ἡ ἄψις τῶν πυρῶν γίνεται καὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ αὐτῇ τὴν ἐσπέραν τῆς 24 Ἰουνίου. Οὕτω πῶς ἐώρταζον οἱ ἀρχαῖοι τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν, τοῦ ἡλίου ἀναβαίνοντος εἰς τὸ ἀπόγειον σημεῖον, ἡ διάρκεια τῶν ἡμερῶν γίνεται διεξοδικωτέρα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐορτὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου συμπίπτει κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, αἱ χριστιανοί, ἀσπαθέντες τὸ ἔθος τῶν ἐθνικῶν τοῦ ἀνάπτειν πυρὰ κατὰ τὴν θερινὴν τοῦ ἡλίου τροπὴν, καθιέρωσαν αὐτὸ εἰς πανηγυρισμὸν τῶν γενεθλίων τοῦ Προδρόμου.

Ἐν τῇ νήσῳ Ζακύνθῳ ὑπάρχει καὶ τρίτη συνήθεια· αἱ ἀνύπανδροι, χύνουσαι ἐπὶ ὁμαλοῦ τινος ἐδάφους μικράν τινα ποσότητα μολύβδου, παρατηροῦσιν ὁποῖον τὸ σχῆμα αὐτοῦ, καὶ συμπεραίνουσιν ἐντεῦθεν ὁποῖον θέλει εἶσθαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μέλλοντος συζύγου των. Ἐάν, φέρ' εἰπεῖν, ὁ μολύβδος λάβῃ σχῆμα πλοίου, ὁ λαμβρὸς θέλει εἶσθαι ναυτικός, κ.τ.λ. Μετὰ ταῦτα, περὶ τὸ μεσονύκτιον, ὅταν ἡ ἡσυχία εἶναι μεγίστη, γαμίζονται τὸ στόμα, ὕδατος, προβαίνουσιν εἰς παρὰθυρον, καὶ τὸ πρῶτον ὄνομα τὸ ὁποῖον ἀκούσῃ, θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου.

Περὶ τούτων καὶ ἄλλων ἐθιμῶν θέλομεν ἴσως ῥημῆσαι ἄλλοτε ἐν ἐκτάσει.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἰς τ' οὐρανίου μας πατρὸς τὸ φωταυγαζὸν δῶμα
Ἀδιαλείπτως μ' ἐκφωνεῖ χριστιανῶν τὸ στόμα,
Καὶ ὡς εὐχὴν πρὸς τὸν Θεὸν μὲ πέμπει τῇ ἐσχάτῃ.
Ἡ κεφαλὴ μου δ' ἂν κοπῇ, μερίδα ζωδεκατην
Τὸ αἶμα μου ἐπαιτελεῖ τοῦ ἔτους, καὶ ἡμέρας
Καὶ νύκτας τότε ἀριθμῶ τριάντα θυγατέρας.
Ἀναγραμματιζόμενον μὲ τὸν συνήθη τρόπον
Ὅπόσον εἶναι χρησίμου θὰ ἴσῃς τῶν ἀνθρώπων.
Ἄν τέμῃς μου τὴν κεφαλὴν καὶ κόβας εἰς τὸν πόνον,
Ὡ, ἄψυχον θ' ἀνασθῇς, πλὴν μὴ θὰ κρᾶζω μόνον.

Γ. Χ. Π.

Ὁ κατὰ πρῶτον ἐκδοθεὶς τὸ ἔτος τοῦτο ἐν Ἀθήναις Περὶ τῆς μ. ο. ς. Κ. α. ζ. α. μ. ἰ. α. ς. δὲν προεμάντευσε μόνον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ καὶ τὴν κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον πολυχρότον τοξότησιν τῶν Οἰκονομικῶν Νόμων τῆς Ἑλλάδος!!! Ἐάν μόνον τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο μεταχειρίζετο ὁ ὑπουργός, ἤθελε καταρθεῖ ἐχθρὸς ἐχθρὸς τοῦ πολυφθέγγους ῥήτορος τῆς ἀντιπολιτεύσεως.